

være, at man ikke foretager Forandringer i de bestaaende Skattelove ved Finansforslagets Behandling, og det er den, at man ordentligvis ikke kan gjøre det med den tilbørlige Nøjsagtighed og Grundighed, saalange saamange andre Undersøgelser og Overveielser finde Sted, og at det derfor vil være meget uhenfigtsmæssigt, at foretage det i Forening med selve Finanslovens Behandling. Naar derimod det Modfatte er Tilfældet, naar man har en let anvendelig Skattnorm, som f. E. Hartkornet er, og naar der ikke er Spørgsmaal om at ligne store betydelige Beløb paa Hartkorn af et saadant Omfang, at det kunde være onfskeligt at følge en heel ny Skattemodus derfra, saa forekommer det mig, som om det maaffee ikke kunde være saa betænkeligt, at Nøgdsagen fra første Færd af bruger sin Ret til at kunne foretage saadanue mindre betydelige Forandringer i den bestaaende Skattelov. Ved det nærværende Lovudkast, som det nu foreligger, vil dette Spørgsmaal komme under nærmere Overveielse og naar den Comitée bliver nedfat, som jeg antager vil blive nedfat i denne Sag, vil der foreligge Opfordring til at behandle dette Spørgsmaal med Grundighed, og det vil dernæst finde sin Behandling i Forsamlingen, og den Beslutning, hvortil man da kommer med Hensyn til dette Spørgsmaal, den vil ogsaa blive afgjørende med Hensyn til den fremtidige Behandling af Finansloven. Fra Regjeringens Side kan jeg kun gjentagende erklære, at jeg betragter dette Spørgsmaal som aabent.

Der er fra enkelte Medlemmers Side yttret forskjellige Bemærkninger med Hensyn til det Forhold, hvori Kjøbstæderne efter det forelagte Lovudkast ville blive stillede i Sammenligning med Landet. Jeg befinder mig i nogen Forlegenhed ligeoverfor disse Bemærkninger, fordi de forekomme mig for en stor Deel at gaae vel meget ind paa Detaillerne i Diebliffet. Jeg skal beslutte mig for at besvare dem saa almindeligt som muligt, idet jeg forøvrigt kan henholde mig til flere ærede Talere, som allerede have i den Henseende taget Lovudkastet i Forsvar. Jeg kan imidlertid dog ikke undgaae at bemærke, at, naar det er indvendt som en Feil ved Lovudkastet, at flere Skatter, som

alene vedkomme Landet, ere medtagne i Dpgjørelsen over, hvad Kjøbstæderne og Landet i det Hele skal ilignes, hvorimod saadant ikke skal være Tilfældet for Kjøbstæderne, saa troer jeg, det er begrundet paa en Feiltagelse, naar man vil behage at erindre, at Indqværteringskatten, som dog fortiden alene hviler paa Kjøbstæderne, udgjør de 46,000 Rbd. af de 62,000 Rbd., som Kjøbstæderne i saa Henseende skulle efter Skatteloven være, saa forekommer det mig dog, at der er Grund for Regjeringen til at sige, at der ogsaa ere Skatter medtagne i Beregningen, som for Tiden udelukkende hvile paa Kjøbstæderne. Jeg vil dermed ikke have sagt, at det er rigtigt, at de udelukkende hvile paa Kjøbstæderne, ligesom jeg omvendt vilde sige, at det er rigtigt, at alle de Afgifter, som fortiden hvile paa Landet, bør hvile alene paa Landet; men jeg troer, at det er meget farligt, naar en æret Taler har antydnet, at man ved en saadan Skatteligning som den nærværende skulde begynde med at undersøge, om de forskjellige Skatteobjecter i Landet svarede den rette Afgift efter denne Beregning eller ikke. En saadan Opfattelse er meget farlig. Naar Uretfærdigheden og Ubilligheden ikke er iøinesfaldende, saa troer jeg, at man i det Hele taget vil staae sig bedst ved nogenlunde at gaae ud fra det Bestaaende og antage, at det dog omtrent er det, som for de forskjellige skatteyndende Borgere er det Retfærdigste. Jeg skal derhos tillade mig i Almindelighed at bemærke, at det er Regjeringens Overbeviisning, og det er ikke blot min, men flere af de Mænd, som have den største Indsigt i disse Forhold, hvis Stemme jeg har benyttet, at Kjøbstæderne, saaledes som denne Sag vil stille sig, i sin Heelhed ikke ere prægeterede. Det forekommer mig ikke at være nogen grundet Bemærkning, naar en æret Taler har sagt, at man ikke tør tage noget Hensyn til det Lovforslag, som Regjeringen vil fremme om Hefteudredning i Fremtiden, og hvorved Regjeringen har til Hensigt at foreslaae Kjøbstæderne fritagne for Deeltagelse i Hefteudredningen, deels fordi dette Lovudkast endnu ikke forelaa, deels fordi man ikke kunde vide, hvilken Stjæbne det vilde faae, og endelig fordi det overhovedet var bedst at behandle hver Sag for sig. Jeg